ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିଆ - ସଂଖ୍ୟା ଚାରି

Jeff Pippenger
2025-12-07

ସଂଖ୍ୟା ଚାରି

ଯିଶାୟ ୨୮ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଯେ ଉପହାସକାରୀ ଲୋକମାନେ ଶାସନ କରନ୍ତି" ସେମାନେ "ଯିରୂଶାଲେମ"ରେ "ଏଫ୍ରାଇମର ମତ୍ତଲୋକମାନେ" ଭାବେ, ଏବଂ "ଅହଂକାରର ମୁକୁଟ" ଭାବେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି। "ମୁକୁଟ" ନେତୃତ୍ୱକୁ ସୂଚାଏ ଏବଂ "ଅହଂକାର" ଏକ ଶୈତାନୀୟ ସ୍ୱଭାବକୁ ସୂଚାଏ।

ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ("residue") ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବିପରୀତ ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ "ମହିମାର" ମୁକୁଟ ହୁଅନ୍ତି; କାରଣ ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ "ମହିମାର ରାଜ୍ୟ" ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସେ କ୍ରୁଶରେ "ଅନୁଗ୍ରହର ରାଜ୍ୟ" ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ଘଟଣା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଛି। କ୍ରୁଶରେ ଅନୁଗ୍ରହର ରାଜ୍ୟ Sunday law ସମୟରେ ମହିମାର ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ୯/11 ରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଏବଂ ଜୀବିତମାନଙ୍କର ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

> "ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ସମସ୍ତ କିଛି ତୀବ୍ରତାର ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଆସନ୍ନ ସଙ୍କଟକୁ ନିହାରୁଛି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ନିଜ ଚିନ୍ତାକୁ ପ୍ରସାରିତ କରୁଛି। ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ବିଚାରକୁ ଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପ ପବିତ୍ରଧାମରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ; ତାହାହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବ। ଏହା ଏବେହି କରାଯିବା ଉଚିତ। କଷ୍ଟକାଳରେ ଅବଶିଷ୍ଟମାନେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରିବେ, ହେ ମୋର ଈଶ୍ୱର, ହେ ମୋର ଈଶ୍ୱର, ତୁମେ ମୋତେ କାହିଁକି ପରିତ୍ୟାଗ କଲ?"
>
> "ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସୁଛି, ଯେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ—ତାହାହେଲେ ପୂର୍ବବତ୍ ସମସ୍ତେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ।"
>
> "ଯେତେବେଳେ ସେହି ଚାରିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଛାଡ଼ିଦେବେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ। ଯେମାନେ ନିଜ ସମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରିନଥାନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମକୁ ସହାୟତା କରିବେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହଦ୍ୱାରା, ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ, ସମସ୍ତେ ବିଜୟୀ ହୋଇପାରନ୍ତି। ସମଗ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଗ୍ରହୀ। ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଗ୍ରହୀ।" Spalding and Magan, 3.

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଚାରି ପବନକୁ ଯିଶାୟ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନରେ ନିରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପବନ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ବିବାଦର ଚାରି ପବନକୁ ଚାରିଜଣ ଦୂତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଧରି ରଖିଛନ୍ତି। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଚାରି ପବନକୁ "ଛିନ୍ନ ହୋଇ ବାହାରିଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା କ୍ରୁଦ୍ଧ ଘୋଡ଼ା" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା "ମୃତ୍ୟୁ ଓ ବିନାଶ" ଆଣେ। ଏହି ଚାରି ପବନ କ୍ରମେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଉଛି—୯/11 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ପରେ ରବିବାରୀୟ ଆଇନ ସମୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ, ଏବଂ ଶେଷରେ ମାନବୀୟ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ।

ମୁକ୍ତ ଓ ସଂଯତ

ସପ୍ତମ ତୁରୀ, ଯାହା ତୃତୀୟ ହାୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରହସ୍ୟର ସମାପ୍ତିକୁ ଘୋଷଣା କରେ, ସେହିଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ୯/11 ରେ ଧ୍ୱନିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେବେ ଇସଲାମକୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ୯/11 ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଜର୍ଜ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ବୁଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ସଂଯତ କରାଯାଇଥିଲା। ଇସଲାମର ମାତା, ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କର ମାତା ହାଗର, ସଂଯମ ଓ ମୁକ୍ତିର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ସାରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହାଗରକୁ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ

ସହ ଜନନ କରିବା ପାଇଁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା; ପରେ ଇର୍ଷ୍ୟାର କାରଣରେ ସାରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ ସଂଯତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଫଳରେ ହାଗର ପଳାଇଗଲେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂତ ହାଗରକୁ ପଳାଇବାରୁ ବିରତ କରି ତାଙ୍କୁ ଫେରିଯିବାକୁ କହିଲେ ନାହିଁ। ଇସାହାକଙ୍କ ଜନ୍ମ ପରେ, ହାଗର ଓ ସାରାଙ୍କ ର ବିରୋଧ ଚାଲିଥିଲା, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ରାହାମ ସେହି ଦାସୀକୁ ବାହାର କରିଦେଲେ; ଏହିପରି ସେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସଂଯମ ଆରୋପ କଲେ।

ଇସ୍ଲାମର ଚାରିଜଣ ଦୂତ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୯, ପଦ ୧୫ର ତିନିଶେ ଏକାଣବେ ବର୍ଷ ଓ ପନ୍ଦର ଦିନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆରମ୍ଭରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ୧୧ ଆଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୦ ତାରିଖରେ ସେମାନେ ପୁଣି ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରାଯାଇଥିଲେ।

> ତାପରେ ଷଷ୍ଠ ଦୂତ ତୁରୀ ବାଜାଇଲେ, ଏବଂ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବେଦୀର ଚାରିଟି ଶିଂରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯେହା ତୁରୀଧାରୀ ଷଷ୍ଠ ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲା, ମହାନଦୀ ଇଉଫ୍ରେଟିସ୍‌ରେ ବନ୍ଧିତ ଥିବା ସେହି ଚାରି ଦୂତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କର। ତେବେ ସେହି ଚାରି ଦୂତ ମୁକ୍ତ କରାଗଲେ, ଯେଉଁମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ତୃତୀୟାଂଶକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଘଣ୍ଟା, ଏକ ଦିନ, ଏକ ମାସ ଏବଂ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖାଯାଇଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 9:13–15.

ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ 9/11 ରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ, ଜର୍ଜ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ବୁଶ୍ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଆତଙ୍କବାଦବିରୋଧୀ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ ଉପରେ ଏକ ନିରୋଧ ଆରୋପ କଲେ। ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତୀକ ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ ଏହି କଥା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ବଂଶଜମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବେ।

> ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମେ ଗର୍ଭବତୀ ଅଛ; ତୁମେ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେବ, ଏବଂ ତାହାର ନାମ ଇଶ୍ମାଏଲ ରଖିବ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଶୁଣିଛନ୍ତି। ଏବଂ ସେ ବନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ହେବ; ତାହାର ହାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ହାତ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବ; ଏବଂ ସେ ତାହାର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବାସ କରିବ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 16:11, 12.

ଇସ୍ଲାମ ହେଉଛି ଜଗତର ଶେଷକାଳର ସେହି ଶକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ "ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ହାତ" ଉଠିବ, ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରହିବ; ଯେପରି ଏହା ଆଜି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୂରଣ ହେଉଛି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଇସ୍ଲାମର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଏକ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଆଣିବା। ଏହି ବିଷୟ ଏଲୀୟ, ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ତାଙ୍କ କାହାଣୀ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇଛି ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ "ଜାତିମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧୋଦ୍ଦୀପନ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

> "ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ 'ସେହି ସଙ୍କଟକାଳର ଆରମ୍ଭ' ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା କଥାର ଅର୍ଥ, ବିପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଢାଳାଯିବା ଆରମ୍ଭ ହେବାର ସମୟକୁ ସୂଚାଏ ନାହିଁ; ବରଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଢାଳାଯିବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଏକ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟକୁ ସୂଚାଏ, ଯେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପବିତ୍ରାଳୟରେ ଅଛନ୍ତି। ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ପରିତ୍ରାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତିପଥରେ ରହିଥାଏ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ସଙ୍କଟ ଆସୁଥିବ; ଏବଂ ଜାତିମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହେବେ, ତଥାପି ଏମିତି ଭାବେ ରୋକି ରଖାଯିବେ ଯେ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ନ ପଡ଼େ। ସେହି ସମୟରେ 'ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା,' ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟରୁ ଆସୁଥିବା ସତେଜକରଣ, ଆସିବ, ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରକୁ ଶକ୍ତି ଦେବ, ଏବଂ ସାତଟି ଶେଷ ବିପତ୍ତି ଢାଳାଯିବା ସମୟରେ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ।" Early Writings, 85.

"ଦିନ"ଗୁଡ଼ିକରେ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ପଡ଼ୁଛି, ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକରେ ଯେପରି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ଗୌରବର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି।

> ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କର ଦିନରେ ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ଯାହା କେବେହେଲେ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେହି ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସମସ୍ତ ଏହି ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଶେଷ କରିଦେବ, ଏବଂ ସେ ସଦାକାଳ ସ୍ଥିର ରହିବ। ଦାନିଏଲ 2:44.

ଯେ "ଦିନମାନରେ" ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଗୌରବମୟ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ସେହି ସମୟରେ ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର "ମୁକୁଟ" ସ୍ୱରୂପ ଗୌରବ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ମତାଳମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିବିପରୀତ ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯେମାନେ ଗର୍ବର "ମୁକୁଟ" ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି। ହବକ୍କୂକଙ୍କ "ଦର୍ଶନ", ଯାହାକୁ ଲେଖି "ପଟିକାମାନଙ୍କ" ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଥିଲା, ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ଐତିହାସିକ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ହବକ୍କୂକଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯୋଏଲଙ୍କ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ—"ଗର୍ବ" କିମ୍ବା "ଗୌରବ"—ଏଭଳି ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଯେମାନେ—ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀ ଠାରୁଣ କରାଯାଇଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ଯେମାନେ—ଗର୍ବରେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଚତୁର୍ଥ ପଦ ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଫରିଶୀ ଓ କର ସଙ୍ଗ୍ରାହକଙ୍କ ପାରମ୍ପରିକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସହିତ ସମାନାନ୍ତର ଅଟନ୍ତି। କର ସଙ୍ଗ୍ରାହକ ଧର୍ମୀ ଠାରୁଣ କରାଯାଇ ଘରକୁ ଫେରିଗଲା, ଏବଂ ଫରିଶୀଙ୍କ "ଆତ୍ମା" "ସରଳ" ନୁହେଁ, କାରଣ ସେହିଟି "ଉତ୍ତୋଳିତ" ହୋଇଅଛି।

> ଦେଖ, ଯାହାର ପ୍ରାଣ ଅଭିମାନରେ ଫୁଲିଉଠିଛି, ସେହି ପ୍ରାଣ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ସରଳ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଧର୍ମୀ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବ। ହବକ୍କୂକ 2:4।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦ୍ୟରେ ହବକ୍କୂକ ଯେଉଁ ବର୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଅହଙ୍କାରରେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୋଇଛି ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଦ୍ୟପ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି; ଏହିପରି ସେ ଇଶାୟା ଓ ହବକ୍କୂକଙ୍କର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କୁ "ଅହଙ୍କାର" ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି।

> ହଁ, ସେ ମଦ୍ୟଦ୍ୱାରା ଅପରାଧ କରେ; ସେ ଗର୍ବିତ ମନୁଷ୍ୟ, ଘରେ ରହେ ନାହିଁ; ସେ ନରକ ପରି ନିଜ ଆକାଙ୍କ୍ଷାକୁ ବିସ୍ତାର କରେ, ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ପରି ଅଛି, କେବେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ନିଜ ପାଖରେ ସଂଗ୍ରହ କରେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖରେ ଢେର କରି ସଂଚୟ କରେ। ହବକ୍କୂକ ୨:୫।

ଏହା ସ୍ମରଣୀୟ ଯେ, ହବକ୍କୂକର ଏହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସରେ ମାତ୍ର ପୂରଣ ହୋଇନଥିଲା, ବରଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ପୂରଣତା ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟ ଓ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅଗ୍ରଦୂତମାନଙ୍କ ଉଭୟଙ୍କର ଏକ ସାଧାରଣ ଚର୍ଚ୍ଚାବିଷୟ ଥିଲା। ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସର ଚତୁର୍ଥ ପଦ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଯେମାନେ ଧର୍ମୀ ଠାରାଇଗଲେ, ସେମାନେ ହେଲେ ସେହି ଲୋକ, ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ସଙ୍କଟକୁ ସହି ରହିଲେ; ଏହି ସଙ୍କଟ ଉଭୟ, ତାରି କରିବାର ସମୟ ଓ ବାବିଲର ପତନ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା। ମିଲେରାଇଟମାନେ ସେହି ପରୀକ୍ଷାତ୍ମକ ଇତିହାସରେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ, ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନମାନେ, ଯେମାନେ ଐତିହାସିକ ଭାବରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଥିଲେ, ସେମାନେ ବାବିଲର କନ୍ୟାମାନେ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ। ସେହି ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ସର୍ଦ୍ଦିସର ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନସମୁଦାୟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ "ନାମ" ଥିଲା, ଯାହା ଉଭୟ ଚରିତ୍ର ଓ ଚୁକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରତୀକ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୃତ ଥିଲେ।

> ସାର୍ଦ୍ଦିସର ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ; ଏହି କଥା ସେ କହୁଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାତଟି ଆତ୍ମା ଓ ସାତଟି ତାରା ଅଛି; ମୁଁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣେ, ଯେ ତୁମର ଜୀବନ୍ତ ଥିବାର ନାମ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୃତ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:1।

୧୮୪୪ ମସିହାର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଯାହା ଏପ୍ରିଲ ୧୯ ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପରେ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା—ସେହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଯେମାନେ ବିଫଳ ହେଲେ, ସେମାନେ ଗର୍ବରେ ଉନ୍ନତ ହେଲେ; ଏବଂ ଯଦି ଆମେ କେବଳ ପଞ୍ଚମ ପଦ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିବାକୁ ଯାଉ, ତେବେ ମାନବୀୟ ଗର୍ବର ସ୍ୱଭାବ ସେଠାରେ ପାପାଳ ଅହଂକାର ଓ ଆତ୍ମୋନ୍ନତିର ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ସହ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି। ଏହା ବିଶତମ ପଦରେ ଏପରି ଘୋଷିତ ହୋଇ ଶେଷ ହୁଏ ଯେ, ପ୍ରଭୁ ନିଜ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଅଛନ୍ତି; ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିରବ ରହୁ।

> କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଅଛନ୍ତି; ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନୀରବ ରହୁ। ହବକ୍କୂକ 2:20.

ହବକ୍କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦ 1844 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଏପ୍ରିଲ 19 ର ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଅଧ୍ୟାୟ ବିଶତମ ପଦରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ 1844 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଅକ୍ଟୋବର 22 କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ

ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଥିଲେ।

ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ଚାରିଟି ଆଗମନ (ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି)

> "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପାଇଁ ଆମର ମହାଯାଜକ ଭାବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଆଗମନ, ଯାହା ଦାନିଏଲ 8:14 ରେ ପ୍ରକାଶିତ; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନକାଳର ପୁରାତନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଗମନ, ଯେପରି ଦାନିଏଲ 7:13 ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଗମନ, ଯାହା ମାଲାଖୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବକଥିତ,—ଏସବୁ ଏକେ ଘଟଣାର ବର୍ଣ୍ଣନା; ଏବଂ ଏହି ଘଟଣାକୁ ମଥି 25 ରେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିବାହକୁ ବରଙ୍କ ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି।" The Great Controversy, 426.

ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପଦ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦରୁ ବିଂଶତମ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଅର୍ଥାତ୍ 1844 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଏପ୍ରିଲ 19 ଠାରୁ 1844 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଅକ୍ଟୋବର 22 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ। ଚତୁର୍ଥ ପଦରୁ ଊଣେଇଶତମ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋପତନ୍ତ୍ରୀୟ ଶକ୍ତିକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି, ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦକୁ ଛାଡ଼ି, ଯାହା 9/11 ରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ପରେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଇତିହାସକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ।

> କାରଣ ସମୁଦ୍ରକୁ ଯେପରି ଜଳ ଆବୃତ କରେ, ସେପରି ପୃଥିବୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାର ଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ହବକ୍କୂକ 2:14।

ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକ ଗଢ଼ିଉଠିଲେ, ଏବଂ ପରେ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ର ସଙ୍କଟକାଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ। ଏହି ଅଂଶରେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ହେଉଛି ପାପାସୀର ଚରିତ୍ର; ଏବଂ ସେହି ପରୀକ୍ଷାକାଳରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ମିଲେରାଇଟମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ସହ ସମ୍ମତିରେ ଏହା ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆସିଲେ ଯେ, ମିଲେରାଇଟ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ ରୋମର କନ୍ୟାମାନେ ହୋଇପଡ଼ିଛି। ୧୯ ଏପ୍ରିଲର ଆରମ୍ଭ ଠାରୁ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବରର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ବିବାଦ ଉଭାସିତ ହେଲା, ସେଠାରେ ଚରିତ୍ର କିମ୍ବା ତ ବେଲ୍ଶଜ୍ଜର ପରି ବାବିଲୋନର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରୁଥିବା ଗର୍ବିତ ଜନଙ୍କ ରୂପେ, କିମ୍ବା ବେଲ୍ଶଜ୍ଜର ପୂର୍ବରୁ ଦାନିଏଲ ପରି ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀ ଠାରୁଥିବା ଜନଙ୍କ ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ସେହି ବିବାଦ ହିଁ ସେଇ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ନାଟକ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୁଏ, ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅନନ୍ତ ସତ୍ୟତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ସଚେତନ କରେ। ମଦମାତ ଓ ଧର୍ମୀଠାରୁଥିବାଙ୍କ ପୃଷ୍ଠଭୂମିକୁ ସେହି ଯୁକ୍ତିର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ରଖାଯାଇଛି, ଯାହାର ବିଷୟ ହେଉଛି ଜଗତ କିପରି ଏହି ବିଷୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋକିତ ହୁଏ, "କାରଣ ସମୁଦ୍ର ଯେପରି ଜଳରେ ଆବୃତ, ସେହିପରି ପୃଥିବୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାର ଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।" ସେହି ଆଲୋକିକରଣ 9/11 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ହବକ୍କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସର ଉପସମ୍ପାରରେ, ପ୍ରଭୁ ହଠାତ୍ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ। ଦାନିଏଲ ଆଠର ଚଉଦଶ ପଦରେ ପଲ୍ମୋନି ଭାବେ ସେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ତାହାର ପୂରଣରେ ସେ ଏହା କରିଥିଲେ।

ପାଲ୍ମୋନି

ବାଇବେଲୀୟ ପଞ୍ଜିକାର ସପ୍ତମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ, ଯାହା 1844 ମସିହାରେ ଦଶମ ମାସର ବାଇଶତମ ଦିନରେ ପଡ଼ିଥିଲା, ହବକ୍କୂକ 2:20 ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକ ଯୁଗ-ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିବା 'ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ପଦ'ରେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସଂଖ୍ୟା "220" ଦେଖାଯାଇପାରେ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଲା, ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ମେଷଶାବକ ଯାଆନ୍ତି, ସେଠାକୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା।

ତାଙ୍କ ର ବାକ୍ୟ ରେ, “220” ସଂଖ୍ୟ । ପ୍ର ତୀକାତ୍ମ କ ଭାବେ ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତ୍ୱ ର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହି ତାରିଖରେ ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ତାଙ୍କ ର ଦୈବତ୍ୱ କୁ ମାନବତ୍ୱ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ । 1844 ମସିହାରେ ଦଶମ ମାସର ବାଇଶତମ ଦିନରେ, କିମ୍ବା ପ୍ର ତୀକାତ୍ମ କ ଭାବେ ବାଇଶ ଗୁଣିତ ଦଶ ସମାନ “220” (22 X 10 = 220), କିମ୍ବା ଏହିପରି କୁହିପାରିବେ, ସେହି ନିଜେଇ ତାରିଖରେ ଯାହା ପ୍ର ତୀକାତ୍ମ କ ଭାବେ “220” ସହ ସମତୁଲ୍ୟ , ହବକ୍‌କୂକ “2:20” ପୂରଣ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନରୁ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନକୁ ଯାଇ ଅନୁସନ୍ଧ ାନାତ୍ମ କ ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ଆଶ୍ଚର୍ୟଜନକ ସଂଖ୍ୟା ପାଲ୍ମୋନୀ ସେହି ‘ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ଉତ୍ତର’ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଯାହା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ; ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ସେହି ସତ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଗତ ନୁହନ୍ତି।

> “ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରବାକ୍ୟଟି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତରୁ ଅଧିକ ଭାବରେ ଆଡଭେଣ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସର ଭିତି ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଥିଲା, ସେହି ଘୋଷଣା ଏହା ଥିଲା, ‘ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହାପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହେବ।’ [ଦାନିଏଲ 8:14.]” ଦ ଗ୍ରେଟ କଣ୍ଟ୍ରୋଭର୍ସି, 409.

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ପଦ ତେର ଏବଂ ଚଉଦ ପଦ ତେରରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା ପରେ ପଦ ଚଉଦରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି। ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ Palmoni କୁ ପଦ ତେରରେ “ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାଧୁ” ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେହି ବିଶେଷ ନାମର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାକର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା ଗୁପ୍ତ ବିଷୟମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାକର୍ତ୍ତା।

ଯେତେବେଳେ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦକୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଏବଂ ଭିତ୍ତି ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ସେ ସେହି ଦୁଇ ପଦର ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ଉତ୍ତର ଉପରେ ଦିବ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ରଖନ୍ତି, ଯାହା ଏହି ଦାବି କରେ ଯେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସଂଖ୍ୟାନିର୍ଦ୍ଧାରକ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ ପ୍ରମୁଖ ସନ୍ଦର୍ଭବିନ୍ଦୁ ହେବା ଉଚିତ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପୁନଃପୁନି ଏହାର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଜୋର ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ତ୍ରୟୋଦଶ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରକାଶ ଅଛି—“ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପବିତ୍ରଜନ,”—ଯିଏ ପାଲ୍ମୋନି।

ଯେତେବେଳେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ 1863 ମସିହାରେ ଲେବୀୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶର “ସାତ କାଳ”କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା, ସେମାନେ ପାଲ୍ମୋନୀଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ; କାରଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ଉତ୍ତରର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଗଠନ ମୋଶାଙ୍କର “ସାତ କାଳ” ଓ ଦାନିୟେଲଙ୍କର “ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ”ର ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧ ଉପରେ ଆଧାରିତ। ମୋଶାଙ୍କର “ସାତ କାଳ” ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ, ଏବଂ ଦାନିୟେଲଙ୍କର “ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତ” ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷ—ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ, ଯାହା ସଂଖ୍ୟାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସଂଖ୍ୟାକାରୀ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ଉତ୍ତରର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ। ଯେମାନେ ସମ୍ଭବତଃ ଜୋସିଫସଙ୍କ ରଚନାଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିଥାଇପାରନ୍ତି, ସେମାନେ ଶୟଦ୍ ସ୍ମରଣ କରିପାରିବେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟ ଦୁଇଟି ବିଶେଷ ବସ୍ତୁକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାରେ ସେ ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ତର୍କ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ଗୋଟିଏ ଥିଲା ହିବ୍ରୁ ଭାଷା, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଥିଲା ମାପଯୋଗ୍ୟ ସମୟ, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଗଣିତକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ।

ତେରୋତମ ପଦ ପଚାରେ, “କେତେ ଦିନ?” ସେହି ପଦ “କେବେ” ପଚାରୁ ନାହିଁ; ସେ “କେତେ ଦିନ?” ପଚାରୁଛି। ପ୍ରଶ୍ନଟି ଯଦି ଅବଧି ସମ୍ପର୍କିତ (କେତେ ଦିନ?) କିମ୍ବା ଯଦି ପ୍ରଶ୍ନଟି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟବିନ୍ଦୁ ସମ୍ପର୍କିତ (କେବେ?)—ଏହାକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ। ଚଉଦୋତମ ପଦର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର କିମ୍ବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟବିନ୍ଦୁକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, କିମ୍ବା ଏକ ସମୟାବଧିକୁ, ଏବଂ ସମ୍ଭବତଃ ଉଭୟକୁ; କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତର ଯାହାହେଉ, ତାହାକୁ ତେରୋତମ ପଦର ପ୍ରଶ୍ନର ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ। ବଚନକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରିବାକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଚଉଦୋତମ ପଦର ଉତ୍ତରକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବୁଝିବା ପାଇଁ, ପ୍ରଶ୍ନର ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ସଠିକ୍ ବୁଝାମଣା ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା “କେବେ” କି, ନା “ତେବେ?”

ଏଫ୍ରୟିମଙ୍କ ମଦ୍ୟ ପମାନେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଶିଖାନ୍ତି ଯେ ଚଉଦଶ ପଦଟି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟବିନ୍ଦୁକୁ ସୂଚିତ କରୁଛି, ଯାହାକୁ ସେମାନେ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏପରି କରିବାବେଳେ ସେମାନେ ଆମେ ନିକଟରେ The Great Controversy ରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଥିବା ଅଂଶକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ ନାହିଁ ଏବଂ କେବେ ବିଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ। "କେତେଦିନ" ବୋଲିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ଏକ ସମୟାବଧିକୁ ସୂଚିତ କରେ, କୌଣସି ସମୟବିନ୍ଦୁକୁ ନୁହେଁ। 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ତଦନ୍ତାତ୍ମକ ବିଚାରର ଅବଧିର ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସତ୍ୟମାନେ ଅନନ୍ତ କାଳୀନ ସୁସମାଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହା କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ସେହି ତାରିଖଠାରୁ କେତେକୁଣ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

ହିବ୍ରୁ ବ୍ୟାକରଣ ସ୍ପଷ୍ଟ, ଏବଂ ସେହି ସମାନ ଅର୍ଥକୁ କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ଭର୍ସନ୍‌ରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି। କେବଳ ବ୍ୟାକରଣ ମାତ୍ର ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଅବଧିର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ସ୍ଥାପିତ କରୁନାହିଁ, ବରଂ "କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ବୋଲିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଏକ ପ୍ରତୀକ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଅନେକ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଆଧାରରେ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରାଯାଇପାରେ ଯେ, "କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ବୋଲିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ୨/11 ରୁ ସଣ୍ଡେ ଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପାଲ୍ମୋନି ଏବଂ ଯୋଏଲଙ୍କ ବିଷୟକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ପ୍ରଥମେ "କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ପ୍ରତୀକଟିକୁ ବିଚାର କରିବୁ।

କେତେ ଦିନ? ଯିଶାୟା ଛଅ

ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ଛଅ ପଦ ତିନିରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ।

> ଏବଂ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ; ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ଯିଶାୟ 6:3।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣକୁ ତୃତୀୟ ପଦ୍ୟର ଦୂତମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଡ଼ିଥାନ୍ତି।

> "ସେମାନେ [ଦୂତମାନେ] ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଦେଖୁଥିବାବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ଗୌରବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ସେତେବେଳେ ବିଜୟୋଲ୍ଲାସମୟ ପ୍ରଶଂସାର ଗୀତ ମଧୁର ସ୍ୱରର ଗାନରେ ଜଣେରୁ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହୁଏ, 'ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ।'" Review and Herald, December 22, 1896.

ଯିଶାୟା ୨/11 ରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ପଚାରୁଛନ୍ତି, "କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ସେ ୨/11 ର ସନ୍ଦେଶକୁ ଏକ ଲାଓଡିକିୟ ଜନସମୁଦାୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ, ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ କିମ୍ବା ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହାନ୍ତି। ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ, ସେ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱଂସସ୍ତୁପରେ ପରିଣତ ହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିଚଳ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ; ଏବଂ ନଗରଗୁଡ଼ିକର ଏହି ବିନାଶ, ଯାହା ରବିବାରୀୟ ନିୟମରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ପରେ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଆସେ।

> ତା'ପରେ ମୁଁ କହିଲି, ହେ ପ୍ରଭୁ, କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ? ଏବଂ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହରଗୁଡ଼ିକ ବାସିନ୍ଦାହୀନ ହୋଇ ଉଜାଡ଼ ନ ହୁଏ, ଏବଂ ଘରଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷହୀନ ନ ହୁଏ, ଏବଂ ଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଧ୍ୱସ୍ତ ନ ହୁଏ; ଏବଂ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ସରାଇ ନ ଦେଇଥାନ୍ତି, ଏବଂ ଦେଶର ମଝିରେ ବଡ଼ ପରିତ୍ୟାଗ ନ ହୁଏ। ତଥାପି ତାହାରେ ଏକ ଦଶମାଂଶ ରହିବ, ଏବଂ ତାହା ପୁଣି ଫେରିବ, ଏବଂ ଭକ୍ଷିତ ହେବ; ଯେପରି ଟେଇଲ୍ ଗଛ ଓ ଓକ୍ ଗଛ, ଯାହାମାନଙ୍କର ପତ୍ର ଝଡ଼ି ପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସାରତ୍ୱ ରହେ; ସେହିପରି ପବିତ୍ର ବଂଶ ତାହାର ସାରତ୍ୱ ହେବ। ଯିଶାୟ ୬:୧୧–୧୩।

୨/11 ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ଦେବଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥିଲା, ଇଶାୟାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ, ଏବଂ ସେ ପଚାରନ୍ତି, "କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ସେ ୨/11ର ସନ୍ଦେଶ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହାଙ୍କ ହୃଦୟ ସ୍ଥୂଳ ହୋଇଯାଇଛି? ଉତ୍ତର ହେଉଛି, "ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ରବିବାର ଆଇନ ଆସିନଥାଏ, ଯେତେବେଳେ "ଦେଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଏକ ବଡ଼ ପରିତ୍ୟାଗ" ହେବ।

"ବଡ଼ ପରିତ୍ୟାଗ" ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡେଭେଣ୍ଟିଜିମ୍ ଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ହୁଏ, ଯାହାକୁ ଇଶାୟା ବାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶେବ୍ନା ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

> ଦେଖ, ପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ବଳବାନ୍ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ ବହି ନେବେ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବେ। ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ଜୋରକରି ଘୁରାଇ ବଡ଼ ଦେଶକୁ ବଲ୍ଲ ପରି ଛାଡ଼ି ଦେବେ; ସେଠାରେ ତୁମର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ, ଏବଂ ସେଠାରେ ତୁମର ଗୌରବର ରଥଗୁଡ଼ିକ ତୁମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜା ହେବ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ତୁମର ପଦରୁ ହଟାଇ ଦେବି, ଏବଂ ସେ ତୁମକୁ ତୁମର ସ୍ଥାନରୁ ତଳକୁ ଟାଣି ଆଣିବ। ଯିଶାୟ 22:17–19.

ଲାଓଡିସିୟାନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟରେ ସତ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରେ ଏବଂ ସେଠାରେ "ପରାଜିତ" ହୁଏ, ଯେପରି ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାର, ପଦ ଏକଚାଳିଶରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

> ସେ ମହିମାମୟ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ଏବଂ ଅନେକ ଦେଶ ପତିତ ହେବ; କିନ୍ତୁ ଏହିମାନେ ତାହାର ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏଦୋମ, ମୋଆବ, ଏବଂ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଧାନମାନେ। ଦାନିଏଲ 11:41।

ଯେତେବେଳେ ଇଶାୟ ପଚାରନ୍ତି, "କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ," ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ସେ ଏହି ସନ୍ଦେଶଟିକୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋ ଅଧ୍ୟାୟ ଚାଳିଶିଏକ ପଦର "ଅନେକ" ଲୋକ "ଉଲଟାଇ ଦିଆଯିବେ," ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିଶ୍ରାମବାର ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ। ତାହାପରେ ସେମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗଳାଯିବେ, ସେହି ପୁସ୍ତକରେ ଯେଉଁଠାରେ ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଶେଷ ପାଉଛି, ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଇଶାୟ ବାଇଶରେ ଶେବ୍ନାଙ୍କୁ "ହିଂସ୍ରଭାବରେ" "ଏକ ବଡ଼ ଦେଶକୁ ବଲ୍‌ପରି" ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇବା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ "ଦୂରକୁ" "ଅପସାରିତ" ହେବେ, ତାହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ସେହି ସମୟକାଳରେ ଅବଶିଷ୍ଟମାନେ, "ଦଶମାଂଶ" (ଯାହା ଦଶମାଂଶ ଦାନ) ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ, "ପୁନର୍ବାର ଫେରିବେ"; ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସେମିତି ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପତ୍ରପାତ ହେଲାପରେ ମଧ୍ୟ "ସାରତ୍ୱ" ଅବଶିଷ୍ଟ ରହେ। ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକତ୍ୱରେ "ପତ୍ର" ଆଙ୍ଗିକାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯେତେବେଳେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ ରବିବାର ନିୟମକୁ ଆସି ପହଞ୍ଚିବ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସବାଥର ସ୍ଥାନରେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ "ଆଙ୍ଗିକାର"ର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଝଡ଼ାଇଦେବେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ସବାଥକୁ ଧାରଣ କରୁଥିବା ବୋଲି ଆଉ ଦାବି କରିବେ ନାହିଁ।

> "ଅଞ୍ଜିର ଗଛକୁ ଶାପ ଦେବାଟି ଏକ କାର୍ଯ୍ୟରୂପ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଥିଲା। ସେହି ନିର୍ଫଳ ଗଛ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ନିଜର ଢୋଙ୍ଗପୂର୍ଣ୍ଣ ପତ୍ରପଲ୍ଲବକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲା, ସେହିଟା ଯିହୁଦୀ ଜାତିର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଥିଲା। ଉଦ୍ଧାରକ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲର ବିନାଶର କାରଣ ଓ ତାହାର ନିଶ୍ଚିତତା ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଦେଖାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ। ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ଗଛଟିକୁ ନୈତିକ ଗୁଣରେ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲେ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଦୈବୀ ସତ୍ୟର ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତା କରିଦେଲେ। ଯିହୁଦୀମାନେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜାତିଠାରୁ ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠାର ଦାବି କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଭାବେ ଅନୁଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅନ୍ୟ ଲୋକଠାରୁ ଅଧିକ ଧାର୍ମିକତାର ଦାବି କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସଂସାରପ୍ରେମ ଓ ଲାଭଲୋଭ ଦ୍ୱାରା ଦୂଷିତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ। ସେମାନେ ନିଜ ଜ୍ଞାନକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତାବଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଜ୍ଞ ଥିଲେ, ଏବଂ କପଟତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ। ସେହି ନିର୍ଫଳ ଗଛ ପରି, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଢୋଙ୍ଗପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାଖାମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚରେ ପ୍ରସାରିତ କରିଥିଲେ, ଦୃଶ୍ୟରେ ସୁସମୃଦ୍ଧ ଏବଂ ଚକ୍ଷୁକୁ ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ "ପତ୍ର ବ୍ୟତୀତ କିଛି ମଧ୍ୟ" ଦେଇନଥିଲେ। ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମ, ତାହାର ଭବ୍ୟ ମନ୍ଦିର, ତାହାର ପବିତ୍ର ବେଦୀମାନ, ମୁକୁଟଧାରୀ ଯାଜକମାନେ ଏବଂ ଗମ୍ଭୀର ଆଚାରବିଧିମାନ ସହିତ, ନିଶ୍ଚୟ ବାହ୍ୟ ରୂପରେ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନମ୍ରତା, ପ୍ରେମ ଏବଂ ପରୋପକାରୀତା ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥିଲା।"
>
> "ଅଞ୍ଜିରି ବଗିଚାର ସମସ୍ତ ଗଛ ଫଳହୀନ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ପତ୍ରହୀନ ଗଛଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ଆଶା ଜନ୍ମାଇନଥିଲା, ଏବଂ କୌଣସି ନିରାଶାର କାରଣ ମଧ୍ୟ ହୋଇନଥିଲା। ଏହି ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଜାତିହୀନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ

> କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ମଧ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପରି ଭକ୍ତିହୀନ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରିବାର ଦାବି କରିନଥିଲେ। ସେମାନେ ଭଲତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିମାନପୂର୍ଣ୍ଣ ଢୋଙ୍ଗ 1 ଦାବି କରିନଥିଲେ। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପଥସମୂହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ଧ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଞ୍ଚିରର ସମୟ ଏଯାବତ୍ ଆସିନଥିଲା। ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଦିନର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଓ ଆଶା ଆଣିଦେବ। ଯିହୂଦୀମାନେ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଥିଲେ, ସେହି ଦାନଗୁଡ଼ିକର ଦୁରୁପଯୋଗ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଠାରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଯେ ସୁବିଧାବଳୀକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷକୁ ଅଧିକ ବଢ଼ାଇଦେଇଥିଲା।” The Desire of Ages. 582, 583.

ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଏହି ଦାବି ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନ, ସେଥିରେ ଅନ୍ତ ଆସେ; କାରଣ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ଚୁକ୍ତିର ଚିହ୍ନକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଜୀବନର ଚୁକ୍ତିର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି। ତାହାପରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଘୋଷଣାମୂଳକ ପତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଏ, ସେହିଟା ହେଉଛି ଯିଶାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଳ, ଯେଉଁମାନେ 9/11 ସମୟରେ ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କୁ “ଫେରିଲେ”, ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଯିଶାୟା) ତାଙ୍କର ଦୁଷିତ ଅନୁଭବକୁ ବୁଝିଲେ ସେତେବେଳେ ଧୂଳିରେ ନମ୍ର କରାଗଲେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ବଳିବେଦୀରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଙ୍ଗାର ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ କରାଗଲେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆମକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ବଳିବେଦୀରୁ ଆସିଥିବା ସେହି ଅଙ୍ଗାର ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ମାନେ ସରଳଭାବେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ଅଙ୍ଗାରଟି ଯିଶାୟାଙ୍କ ଓଠକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲାବେଳେ ସାଧିତ ହେଲା।

> “ଜ୍ୱଳନ୍ତ କୋଇଲା ଶୁଦ୍ଧିକରଣର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଯଦି ସେହିଟି ଓଠକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ, ତେବେ ସେଠାରୁ କୌଣସି ଅଶୁଚି ବାକ୍ୟ ବାହାରିବ ନାହିଁ। ଜ୍ୱଳନ୍ତ କୋଇଲା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କ ପ୍ରୟାସର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଶକ୍ତିର ମଧ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।” Review and Herald, October 16, 1888.

ଶେଷ ଦିନମାନରେ ବେଦୀରୁ ପୃଥିବୀକୁ ଛାଡ଼ାଯାଇଥିବା “ଅଙ୍ଗାର”ମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚ ପଦରେ ସପ୍ତମ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଇବାବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ଛାଡ଼ାଯାଇଥିବା ଅଙ୍ଗାରମାନେ ହିଁ। ଯିଶାୟ, ଏବଂ ଏହିପରି ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାର, ଅଙ୍ଗାର ତାଙ୍କ ଓଷ୍ଠକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବାଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ “ଅଙ୍ଗାର” ହେଉଛି ଏକ ବାର୍ତ୍ତା। ସେମାନେ ଦୂତଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ନେଇ ଖାଇବାବେଳେ ସେହିଟି ତାଙ୍କ ଓଷ୍ଠକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ।

> ତୁମର ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର; ତୁମର ବଚନହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟେ। ଯୋହନ 17:17.

ଯେମାନେ “ଫେରନ୍ତି” ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ (ଅବଶେଷ) ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଓକ ଏବଂ ଟିଏଲ୍‌ଗଛମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ “ଗଛକୁ ନୈତିକ ଗୁଣରେ ନିବେଶିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଦିବ୍ୟ ସତ୍ୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟାତା କରିଥିଲେ,” ସେପରି ଇଶାୟଙ୍କ ଗଛମାନଙ୍କ ମଧରେ “ନୈତିକ ଗୁଣ” “ସାର” ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଭାବେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଛି। ଯେମାନେ କେବଳ ବାହ୍ୟ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିର ପତ୍ର ଥିଲେ ସେମାନେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲେ ମଧ, ସେହି ସାର ଗଛମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଯାଏ। “ପବିତ୍ର ବୀଜ” ହେଉଛି ସେହି “ସାର,” ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର “ପବିତ୍ର ବୀଜ”। ଯେଗୁଡ଼ିଏ ଗଛ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଭାବେ ଏବଂ ଇଶାୟଙ୍କ ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଇଶାୟ ନିଜେ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ, ଏବଂ ଏହିପରି ମାନବତାକୁ, ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ; ଏବଂ ପବିତ୍ର ବୀଜ ଦିବ୍ୟତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ। ଏହିପରି, ଇଶାୟ ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟ 9/11 ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍‌ମର ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ଇଶାୟ ଯେ ବିବରଣୀ ଯୋଗାଇଛନ୍ତି, ସେସବୁ “କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ” ବୋଲି ତାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଇଶାୟଙ୍କ ପାଇଁ “କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ” ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଥିଲା 9/11 ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।

କେତେ ଦିନ? ୧୮୪୦–୧୮୪୪

୧୮୪୦ ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ ୧୧, ୯/୧୧ର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା, ଏବଂ ୧୮୪୦ ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ଠାରୁ ୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ଏଲୀୟା ଓ ଯେଜେବେଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କର୍ମେଲ ପର୍ବତର ଯୁଦ୍ଧ ଘଟିଥିଲା। ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଆଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ବୋଲି

ପ୍ର ମାଣିତ ହେଲେ ଏବଂ ଏଲୀୟାଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ହତ୍ୟ । କରାଗଲେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସଂଘର୍ଷର ଆରମ୍ଭ କ୍ଷ ଣରେ ଏଲୀୟା ଏହି ପ୍ର ଶ୍ନ କଲେ, "କେତେଦିନ" ତୁମେ ଦୁଇଟି ମତର ମଧ୍ୟ ରେ ଦ୍ୱ ିଧାମନସ୍କ ହୋଇ ରହିବ?

> ତାହାପରେ ଏଲିୟା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ତୁମେ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇଟି ମତର ମଧ୍ୟରେ ଦୋଳାୟମାନ ହେବ? ଯଦି ପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱର, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର; କିନ୍ତୁ ଯଦି ବାଆଲ୍, ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର। ଏବଂ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକଟି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ତାହାପରେ ଏଲିୟା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ, କେବଳ ମୁଁ ମାତ୍ର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଭାବେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଛି; କିନ୍ତୁ ବାଆଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ଚାରିଶେ ପଚାଶ ଜଣ। ୧ ରାଜାବଳୀ ୧୮:୨୧, ୨୨।

ଏଲୀୟ ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ ୧୮୪୦ରେ ଅଛନ୍ତି; ସେହି ପୀଢ଼ୀକୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି—ମିଲରାଇଟ ସନ୍ଦେଶଟି ସତ୍ୟ କି, ନା କି ମିଥ୍ୟା? ଯେପରି ଯିଶାୟା ଛଅ ଥିଲା, ସେପରି ଏହା ଲାଓଦିକିୟା ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ସନ୍ଦେଶ।

> "ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ପ୍ରଚାର କରିଥିବା ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଏଲିୟାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନେ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ଥାପିତ ହେଲେ। ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଗ୍ରଦୂତ ଯୋହନଙ୍କ ପରି, ଯେମାନେ ଏହି ଗମ୍ଭୀର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ବୃକ୍ଷର ମୂଳରେ କୁଠାର ରଖିବାକୁ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପଯୋଗ୍ୟ ଫଳ ଫଳାଇବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାକୁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ବାଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ଜାଗୃତ କରିବା, ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆସନ୍ତା କ୍ରୋଧରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ ଗମ୍ଭୀର ସତର୍କବାଣୀ ଉଚ୍ଚାରିତ ହେଲା, ତେବେ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ଥିବା ଅନେକ ଲୋକ ଏହି ଆରୋଗ୍ୟଦାୟକ ସନ୍ଦେଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ; ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାଦ୍ଗମନ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ତୀବ୍ର ଅଶ୍ରୁ ଓ ଆତ୍ମାର ଗଭୀର ବ୍ୟଥା ସହିତ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରିଲେ। ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିରାଜ କରିବାବେଳେ, ସେମାନେ ଏହି ଘୋଷଣାକୁ ଉଚ୍ଚରିତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ, 'ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମହିମା ଦିଅ; କାରଣ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟର ଘଣ୍ଟା ଆସିପହଞ୍ଚିଛି।'" Early Writings, 233.

1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପରୀକ୍ଷାକାଳୀନ ଇତିହାସରେ, ଯେହି ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଏଲିୟାହଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ସେମାନେ ରୋମର କନ୍ୟାମାନେ ହେଲେ ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଚାଦରକୁ ମିଲେରୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ। ଇଶାୟା ଏବଂ ଏଲିୟାହଙ୍କ ସହିତ, ଆମ ପାଖରେ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ "କେତେ ଦିନ" ପ୍ରଶ୍ନଟି ସେହି ଇତିହାସର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା 9/11 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ରବିବାର ଆଇନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସରେ 11 ଅଗଷ୍ଟ 1840, 9/11 ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ, ଏବଂ 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844, ରବିବାର ଆଇନ ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ ଅଗ୍ନି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରି ଏଲିୟାହଙ୍କର ଅର୍ପଣକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଲା, ସେତେବେଳେ ବାରୋଟି ପଥର ସମସ୍ତେ ସେହି ଅର୍ପଣ ସହିତ ଆଲୋକିତ ହେଲେ; ଏପରିକରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଏକ ପତାକା ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଗଲା, ଯାହା ଆଲୋକିତ ପଥରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ। ତାହାପରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଏଲିୟାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଧ କରାଗଲେ, ଯେପରିକି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର—ସେହି ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା—ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଭାବରେ ବଧ ହୁଏ।

ଯିଶାୟା ଛଅରେ 9/11 ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଦେବଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରେ ଏକ ପରୀକ୍ଷ ା, ପରିଶୋଧନ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ୀକରଣ ପ୍ର କ୍ର ିୟା ଉପରେ ଜୋର ଦିଆଯାଇଛି। ଏଲିୟା ଦେବଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ର ଲାଓଦିକିଆ-ସ୍ୱ ଭାବକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛନ୍ତ ି, କିନ୍ତୁ ସେହି ସହିତ ଏକ ସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟ । ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ବ କ୍ତ ାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରେ, ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ଏକ ସତ୍ୟ କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟ ସନ୍ଦେ ଶର ମଧ୍ୟ ରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ର ମାଣ ମଧ୍ୟ ଯୋଗାଇଦେଉଛନ୍ତ ି। ତେଣୁ, 11 ଅଗଷ୍ଟ , 1840 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇ, ସାର୍ଦିସର କାଳର ପ୍ରୋ ଟେଷ୍ଟ ାଣ୍ଟ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ପରୀକ୍ଷ ା ଆଣାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେପରି କର୍ମେଲ ପର୍ବତର ଅଗ୍ନ ି ଦୁଇଟି ଶ୍ରେ ଣୀରେ ଏକ ବିଭାଜନ ସୃଷ୍ଟ ି କରିଥିଲା, ସେପରି 1844 ରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେ ଣୀ ପ୍ର କାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ପରୀକ୍ଷ ାର ଏହି ପ୍ର କ୍ର ିୟାରେ ଏକ ଶ୍ରେ ଣୀ ଥିଲା ସେହି ସନ୍ଧ ି-ଜନଗୋଷ୍ଠୀ ଯେମାନେ ଶୀଘ୍ର ହିଁ "ପୂର୍ବତନ" ହେବାକୁ ଥିଲେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେ ଣୀ ଥିଲା ମିଲେରାଇଟ୍ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ,

ଯାହା ସହିତ ଦେବ 22 ଅକେ ୍ଟାବର, 1844 ରେ ସନ୍ଧି ିରେ ପ୍ର ବେଶ କରିବେ। ପରୀକ୍ଷ ା ଓ ବିଭାଜନର ଏହି ଅବଧି ହେଉଛି ଦ୍ର ାକ୍ଷ ାକ୍ଷେ ତ୍ର ର କଥା, କାରଣ ମିଲେରାଇଟ୍ ଆଡେ ୍ବଣ୍ଟ ିଜ ୍ମକୁ ସତ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଦ କ୍ତ ା ବୋଲି ପ୍ର ଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଠିକ ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ସାର୍ଦିଆନ ପ୍ରେ ାଟେଷ୍ଟ ାଣ୍ଟ ିଜ ୍ମ ଧର୍ମତ୍ୟ ାଗୀ ପ୍ରେ ାଟେଷ୍ଟ ାଣ୍ଟ ିଜ ୍ମ ଭାବେ ନିଜ ଭୂମିକା ପୂରଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା। ଯେପରି ବାଆଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଦ କ୍ତ ାମାନେ ମିଥ୍ୟ ା ବୋଲି ପ୍ର କାଶିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେପରି ପୂର୍ବତନ ସନ୍ଧି ି-ଜନମାନେ ମଧ ପ୍ର କାଶିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ରୋମର ଏକ କନ୍ୟ ା ବୋଲି ଚିହ୍ନ ିତ କରାଯାଇଥିଲେ। କର୍ମେଲ ପର୍ବତର କଥା, ଏବଂ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ସମୟରେ ସେହି ଇତିହାସର ପୂରଣ ମଧ , ଯିଶାୟା ଛଅ ପାଇଁ ଏକ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ସାକ୍ଷ ୟ ପ୍ର ଦାନ କରେ ଯେ, "କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ " ପ୍ର ଶ ୍ନଟି 9/11 ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସମୟାବଧିର ଏକ ପ୍ର ତୀକ ଅଟେ।

> "'ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର, ଇସହାକଙ୍କର, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର,' ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ବିନତି କରନ୍ତି, 'ଆଜି ଏହା ଜଣା ପଡୁ ଯେ ତୁମେ ଇସ୍ରାଏଲରେ ପରମେଶ୍ୱର, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମର ଦାସ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମର ବଚନାନୁସାରେ ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି। ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ, ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ, ଯେପରି ଏହି ଲୋକମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତୁ ଯେ ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଏବଂ ତୁମେ ତାଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣିଅଛ।'"
>
> "ତାହାର ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟରେ ଦମନକାରୀ ଏକ ନୀରବତା ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ବିରାଜ କରୁଛି। ବାଆଲଙ୍କର ଯାଜକମାନେ ଭୟରେ କମ୍ପିତ ହେଉଛନ୍ତି। ନିଜମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଚେତନ ହୋଇ, ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତିଫଳର ଆଶଙ୍କା କରୁଛନ୍ତି।"
>
> "ଏଲିୟାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶେଷ ହେବାମାତ୍ରେ, ତୀବ୍ର ଇଳିକିର ଦ୍ୟୁତିମୟ ଚମକ ସଦୃଶ ଅଗ୍ନିଶିଖାମାନେ ଆକାଶରୁ ଅଧିଷ୍ଠିତ ବେଦୀ ଉପରେ ଅବତରଣ କରି, ବଳିକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଇଥାଏ, ଖାଳର ପାଣିକୁ ଚାଟି ନେଇଥାଏ, ଏବଂ ବେଦୀର ପଥରଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ ଗ୍ରସଣ କରିଦେଇଥାଏ। ସେହି ଦହନଶିଖାର ଦୀପ୍ତି ପର୍ବତକୁ ଆଲୋକିତ କରିଦେଏ ଏବଂ ଜନସମୂହର ଚକ୍ଷୁକୁ ଚମକିତ କରିଦେଏ। ତଳର ଉପତ୍ୟକାମାନଙ୍କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅନେକେ ଉପରେ ଥିବାମାନଙ୍କର ଗତିବିଧିକୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଅପେକ୍ଷାରେ ନିହାରୁଥିଲେ, ସେଠାରୁ ଅଗ୍ନିର ଅବତରଣ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଦେଖାଯାଏ, ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇଯାନ୍ତି। ଏହା ଲୋହିତ ସାଗର ପାଖରେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମିଶରୀୟ ସେନାଦଳରୁ ପୃଥକ କରିଥିଲା, ତାହା ସଦୃଶ ଲାଗେ।"
>
> "ପର୍ବତ ଉପରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୟଭକ୍ତିରେ ନମସ୍କାର କରି ଶରୀର ପତିତ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଅଗ୍ନିକୁ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ସାହସ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଜେ ଭସ୍ମୀଭୂତ ହେବେ; ଏବଂ ଏହାରେ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୋଷୀ ବୋଧ କରି, ଏଲିୟାଙ୍କ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ—ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ଋଣ ଅଛି—ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ସ୍ୱରରେ ଏକସାଥିରେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରନ୍ତି, 'ଯିହୋବାହିଁ ଈଶ୍ୱର; ଯିହୋବାହିଁ ଈଶ୍ୱର।' ଭୟଜନକ ସ୍ପଷ୍ଟତା ସହ ସେହି ଘୋଷଣା ପର୍ବତ ଉପରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହୁଏ ଏବଂ ତଳର ସମତଳ ଭୂମିରେ ମଧ ପୁନର୍ଧ୍ୱନିତ ହୁଏ। ଶେଷରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ, ଭ୍ରମମୁକ୍ତ ହୁଏ, ଏବଂ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହୁଏ। ଶେଷରେ ଲୋକମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କେତେ ବଡ଼ ଭାବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ କରିଛନ୍ତି। ସତ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ଯେ ଯୁକ୍ତିସଂଗତ ସେବା ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି, ତାହାର ବିପରୀତରେ ବାଆଲ-ଉପାସନାର ସ୍ୱଭାବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଏ। ଲୋକମାନେ ଶିଶିର ଓ ବର୍ଷାକୁ ରୋକି ରଖିବାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ଓ କୃପାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ନାମ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣି ଦିଆଯାଇନଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଏହା ମାନିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯେ ଏଲିୟାଙ୍କ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିମାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ।" Prophets and Kings, 153.

କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ? ମୋଶେସ୍

ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ପ୍ରଶ୍ନ "କେତେଦିନ" ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଥର ଉଠାଯାଇଥିଲା ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରେ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଥିବା ଅଷ୍ଟମ ବ୍ୟାଧିରେ। ଅଷ୍ଟମ ବ୍ୟାଧି ହେଉଛି "ପଙ୍ଗପାଳ" (ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ), ଯାହାକୁ ଏକ "ପୂର୍ବ ପବନ" (ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ) ଦ୍ୱାରା ଆଣାଯାଇଥିଲା।

ତାହାପରେ ମୋଶା ଓ ଆହରୋଣ ଫାରାଓଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହିବ୍ରୀମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, 'ତୁମେ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ନମ୍ର ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବ? ମୋର ଜନମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଅ, ଯେପରି ସେମାନେ ମୋର ସେବା କରିପାରନ୍ତି। ନଚେତ୍, ଯଦି ତୁମେ ମୋର ଜନମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କର, ଦେଖ, ଆସନ୍ତାକାଲି ମୁଁ ତୁମର ସୀମାଭିତରକୁ ପଙ୍ଗପାଳ ଆଣିବି; ଏବଂ ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ମୁହଁ ଢାକିଦେବେ, ଯେପରି କେହି ପୃଥିବୀକୁ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଶିଳାବୃଷ୍ଟିରୁ ରକ୍ଷାପାଇ ତୁମ ପାଇଁ ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଯାଇଛି, ସେହି ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାପ୍ତ ଅବଶେଷକୁ ସେମାନେ ଖାଇଦେବେ, ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ତୁମ ପାଇଁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଛ ବଢ଼ୁଛି, ସେସବୁକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଖାଇଦେବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ଘର, ତୁମ ସମସ୍ତ ଦାସମାନଙ୍କ ଘର, ଓ ସମସ୍ତ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ଘର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବେ; ଯାହା ତୁମର ପିତାମାନେ, କିମ୍ବା ତୁମର ପିତାମାହମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଦିନରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ଦେଖିନଥିଲେ।'" ଏହା କହି ସେ ଫାରାଓଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଫେରି ବାହାରିଗଲେ।

ଏବଂ ଫରାଓଙ୍କ ଦାସମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ଲୋକଟିଏ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ପାଇଁ ଫାନ୍ଦ ହୋଇ ରହିବ? ସେହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ, ଯେଣେକି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରନ୍ତୁ; ମିଶର ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି ବୋଲି ତୁମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଣନଥାଅ କି?

ଏବଂ ମୋଶା ଓ ଆହାରୋନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଫାରାଓଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣାଗଲା; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାଅ, ତୁମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କର; କିନ୍ତୁ କେଉଁମାନେ ଯିବେ?

ତାହାପରେ ମୋଶେ କହିଲେ, ଆମେ ଆମର ଯୁବକମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ ସହିତ, ଆମର ପୁଅମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ଆମର ଝିଅମାନଙ୍କ ସହିତ, ଆମର ମେଷପାଳ ଓ ଗୋବନ୍ଧ ସହିତ ଯିବୁ; କାରଣ ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପର୍ବ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ।

ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଉଁ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସେପରି ରହନ୍ତୁ; ସାବଧାନ ହେଅ, କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଅଛି। ଏମିତି ନୁହେଁ; ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଯେମାନେ ପୁରୁଷ, ସେମାନେ ଯାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କର; କାରଣ ତୁମେ ସେହି କଥାହିଁ ଚାହୁଁଥିଲା।" ଏବଂ ସେମାନେ ଫେରାଉନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ତାଡ଼ିଦିଆଗଲେ।

ତାହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପଙ୍ଗପାଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ମିଶର ଦେଶ ପାଇଁ ତୁମ ହାତ ପ୍ରସାରିତ କର, ଯେପରି ସେମାନେ ମିଶର ଦେଶ ଉପରେ ଆସି, ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସବୁଜ ଉଦ୍ଭିଦକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ଯାହା କିଛି ଛାଡ଼ି ଯାଇଛି, ସବୁ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତୁ।" ତେବେ ମୋଶା ମିଶର ଦେଶ ଉପରେ ନିଜ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରସାରିତ କଲେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ସମସ୍ତ ଦିନ ଓ ସମସ୍ତ ରାତି ଦେଶ ଉପରେ ପୂର୍ବ ବାତାସ ବହିବାକୁ ଦେଲେ; ଏବଂ ପ୍ରଭାତ ହେବାବେଳେ, ସେହି ପୂର୍ବ ବାତାସ ପଙ୍ଗପାଳମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲା। ଏବଂ ପଙ୍ଗପାଳମାନେ ସମସ୍ତ ମିଶର ଦେଶ ଉପରେ ଉଠିଆସିଲେ, ଏବଂ ମିଶରର ସମସ୍ତ ସୀମାଞ୍ଚଳରେ ବସିଗଲେ; ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାନକ ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ପଙ୍ଗପାଳ କେବେ ହୋଇନଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ମଧ୍ୟ ସେପରି କେବେ ହେବ ନାହିଁ। କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ମୁହଁକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଦେଲେ, ଯେପରି ଦେଶ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇଗଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସବୁଜ ଉଦ୍ଭିଦକୁ, ଓ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ଗଛମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଫଳକୁ ଭକ୍ଷଣ କଲେ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ମିଶର ଦେଶରେ ଗଛମାନଙ୍କରେ କିମ୍ବା କ୍ଷେତ୍ରର ଉଦ୍ଭିଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସବୁଜ ବସ୍ତୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ।

ତାହାପରେ ଫାରାଓ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ଭାବେ ମୋଶା ଓ ଆହରୋନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ; ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛି। ଏହେତୁ ବିନୟ କରୁଛି, ଏଥର ମାତ୍ର ମୋର ଏହି ପାପକୁ କ୍ଷମା କର; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିନୟ କର, ଯେପରି ସେ ମୋରୁ ଏହି ମୃତ୍ୟୁକୁ ମାତ୍ର ଦୂର କରନ୍ତୁ। ତାହାପରେ ସେ ଫାରାଓଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାହାରିଗଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିନୟ କଲେ। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ପଶ୍ଚିମ ପବନ ବହାଇଦେଲେ, ଯାହା ପଙ୍ଗପାଳମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଲୋହିତ ସାଗରରେ ପକାଇଦେଲା; ମିଶରର ସମସ୍ତ ସୀମାରେ ଗୋଟିଏ ପଙ୍ଗପାଳ ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ।
ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 10:3–19।

ପ୍ରଥମେ "ହିବ୍ରୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର" ପଚାରନ୍ତି, "ତୁମେ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବୁ?" ଏବଂ ତାହାପରେ ଫାରାଓଙ୍କର ସେବକମାନେ ପୁଣିଥରେ ଫାରାଓଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଏହି ମଣିଷଟି କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ପାଇଁ ଫାନ୍ଦ ହୋଇ ରହିବ?" ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଅଷ୍ଟମ ଦୁର୍ଯୋଗ ସମୟରେ ପଚାରାଯାଇଥାଏ, ଯାହା କିଛି କାରଣବଶତଃ 9/11 ସହିତ ସମାନ୍ତରାଳ ରଖେ। ଦଶମ ଦୁର୍ଯୋଗ ହେଉଛି ପ୍ରଥମଜାତମାନଙ୍କର ବଧ, ଯାହା କ୍ରୁଶ ସହିତ ସମାନ୍ତରାଳ ରଖେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ଲାଲ ସାଗର ପାଖରେ ଯେ ନିରାଶା ଆସିଥିଲା, ପ୍ରେରଣା ତାହାକୁ କ୍ରୁଶ ସମୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିରାଶା ସହିତ ସମାନ୍ତରାଳ କରେ, ଯାହା 1844 ମସିହାରେ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ମହା ନିରାଶା ସହିତ ସମାନ୍ତରାଳ ରଖେ। ସେହି ତିନୋଟି ସାକ୍ଷୀ ସବୁ ସଣ୍ଡେ ଲ' ସହିତ ସମାନ୍ତରାଳ ରଖେ। ଦଶମ ଦୁର୍ଯୋଗ ହେଉଛି ସଣ୍ଡେ ଲ', ଏବଂ ତାହାରୁ ଦୁଇ ଦୁର୍ଯୋଗ ପୂର୍ବରୁ ଅଷ୍ଟମ ଦୁର୍ଯୋଗ "ପୂର୍ବ ପବନ" ଉପରେ "ପଙ୍ଗପାଳମାନଙ୍କୁ" ଆଣିଲା। "ପଙ୍ଗପାଳମାନେ" ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଭରିଦେଲେ, ଯେପରି ଆଜି ଇସ୍‌ଲାମ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଭିବାସନ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରସାର କରି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ କମ୍ପାଇ ଦେଉଛି। "ମରୁ ପଙ୍ଗପାଳ"ର ଲାଟିନ ନାମ "locusta migratoria," ଯାହା ପ୍ରାକୃତିକ ଜଗତରେ ପ୍ରବାସ ଭାବେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ଅଭିବାସନ ମାଧ୍ୟମରେ ଇସ୍‌ଲାମର ପ୍ରସାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ନବମ ମହାମାରୀ ଏମିତି ଏକ ଅନ୍ଧକାର ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଅନୁଭବ କରାଯାଇପାରୁଥିଲା।

> ତେବେ ପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆକାଶ ଦିଗକୁ ତୁମ ହାତ ପ୍ରସାରଣ କର, ଯେପରି ମିଶର ଦେଶ ଉପରେ ଅନ୍ଧକାର ହେଉ, ଏମିତି ଅନ୍ଧକାର ଯାହାକୁ ଅନୁଭବ କରିହେବ।" ଏହାପରେ ମୋଶା ଆକାଶ ଦିଗକୁ ନିଜ ହାତ ପ୍ରସାରଣ କଲେ; ଏବଂ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ମିଶର ଦେଶରେ ଘନ ଅନ୍ଧକାର ରହିଲା। ସେମାନେ ପରସ୍ପରଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରୁ ଉଠିଲେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ନିବାସସ୍ଥାନରେ ଆଲୋକ ଥିଲା। ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 10:21–23.

କର୍ମେଲ ପର୍ବତ ଏବଂ ଏଲିୟାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ "କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ଏହି ପ୍ରତୀକତ୍ୱରେ, ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ଅବତରିତ ହେବା ସମୟରେ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଏ। ଏଲିୟାହଙ୍କ ଈଶ୍ୱର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଯାହା ବାଆଲ କରିପାରେ ନାହିଁ। ମିଲ୍ଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ପତିତ ସାର୍ଦ୍ଦିୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଏବଂ ମିଲ୍ଲରାଇଟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦର ମଧ୍ୟରେ କରାଯାଇଥିଲା। ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅନ୍ଧକାର କିମ୍ବା ଆଲୋକ ଥିଲା। ହିବ୍ରୁମାନଙ୍କ ଘରଗୁଡ଼ିକରେ ଆଲୋକ ଥିଲା। ଯିଶାୟା ଆମକୁ ଆହୁରି ଜଣାନ୍ତି ଯେ, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମୋଶାଙ୍କ ରେଖାରେ କୌଣସି ଆଲୋକ ନାହିଁ, ଯେମାନେ ଏଲିୟାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହୋଇଥିବାମାନେ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଯେମାନେ ମିଲ୍ଲରାଇଟ ସମୟପରିଧିରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଚାଦର ହରାନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକ "ଜନ" ଯେମାନେ "ଶୁଣନ୍ତି" "ନିଶ୍ଚୟ, କିନ୍ତୁ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଦେଖନ୍ତି" "ନିଶ୍ଚୟ, କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ନାହିଁ।" ପରେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ଘୋଷଣା କରାଯାଏ, ଯାହା କହେ, "ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସ୍ଥୂଳ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କାନକୁ ଭାରୀ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କର; ନହେଲେ ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱାରା ଦେଖିବେ, ନିଜ କାନଦ୍ୱାରା ଶୁଣିବେ, ନିଜ ହୃଦୟଦ୍ୱାରା ବୁଝିବେ, ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ, ଓ ସୁସ୍ଥ ହେବେ।"

କାମ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଶୁଣିବେ ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇ, ଯିଶାୟା "ତାହାପରେ କହିଲେ," "ପ୍ରଭୁ, କେତେଦିନ?"

ମିଶରର ଦଶଟି ମହାମାରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଶେଷ ତିନୋଟି 9/11 ଠାରୁ ରବିବାର-ବ୍ୟବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ତିନି ପଦକ୍ରମର ଏକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ। 1840 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ 1844 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 19 ତାରିଖରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଆଗମନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଗଷ୍ଟ 12–17 ର Exeter Camp Meeting ରେ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଆସିଥିଲେ। ତୃତୀୟ ଦୂତ ରବିବାର-ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ସମନ୍ୱିତ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ସେହିପରି ଏହା ଏକ ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, କାରଣ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିନା ତୃତୀୟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ।

> "ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶ 1843 ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୃତୀୟ ସନ୍ଦେଶର ଘୋଷଣା ଅଧୀନରେ ଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ଏହି ତିନୋଟି ସନ୍ଦେଶ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଘୋଷିତ ହେବାକୁ ଅଛି। ଯେମାନେ

> ସତ୍ୟ କୁ ଅନେ ୍ୱଷଣ କରୁଛନ୍ତ ି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସନ୍ଦେ ଶଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଚ ାରିତ ହେବା ଏବେ ଯେପରି ଆବଶ୍ୟ କ, ପୂର୍ବେ କେବେ ମଧ ସେପରି ଆବଶ୍ୟ କ ଥିଲା। ଲେଖନୀ ଏବଂ କଣ୍ଠ ଦ୍ୱ ାରା ଆମେ ଏହି ଘୋଷଣାକୁ ଧ୍ୱ ନିତ କରିବାକୁ ହେବ, ସେମାନଙ୍କ ର କ୍ର ମକୁ, ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ୟୋଗକୁ ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରି, ଯେଉଁମାନେ ଆମକୁ ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେ ଶ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଆଣିଥାନ୍ତ ି। ପ୍ର ଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ବିନା ତୃତୀୟ ଥାଇପାରେ ନାହିଁ। ଏହି ସନ୍ଦେ ଶଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ପ୍ର କାଶନମାନଙ୍କ ରେ, ଉପଦେଶମାନଙ୍କ ରେ, ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଧାରାରେ ଯାହା ଘଟିଯାଇଛି ଏବଂ ଯାହା ଘଟିବ, ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖାଇ, ବିଶ୍ୱ କୁ ଦେବାକୁ ହେବ।"
> Selected Messages, book 2, 104, 105.

ମିଶରର ଦଶମ ମହାମାରୀ ପ୍ରେରଣାଦ୍ୱାରା କ୍ରୁଶ ସହିତ ଏବଂ ତାହା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିରାଶା ସହିତ ସମରେଖିତ କରାଯାଇଛି। ଏହିପରି ଦଶମ ମହାମାରୀ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆବଶ୍ୟକତାବଶତଃ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ପୂର୍ବ କରିଥିବା ଅବଶ୍ୟକ। 9/11 ରେ ପ୍ରଭୁ ଫେରାଉଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "କେତେଦିନ," ଏବଂ ତାହା ପରେ ସତ୍ୱରେ ଫେରାଉଙ୍କର ଦାସମାନେ ମଧ ପଚାରିଲେ, "କେତେଦିନ।" ମୋଶେ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ "କେତେଦିନ" ପ୍ରଶ୍ନଟି ଫେରାଉଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚାଇଦେଲେ, ଏବଂ ଦାସମାନେ ମୋଶେଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନଟିକୁ ଫେରାଉଙ୍କ ପାଖରେ ପୁନରୁକ୍ତ କରିବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ମୋଶେ ଏକ ମୋଡ଼ ବିନ୍ଦୁକୁ ଏହିପରି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, "ସେ ଫେରିଗଲେ, ଏବଂ ଫେରାଉଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ବାହାରି ଗଲେ।" ଯାତ୍ରା 10:6।

9/11 ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ମୋଡ଼ବିନ୍ଦୁ ଥିଲା, ଯାହାର ପ୍ରତିରୂପ ସେତେବେଳେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ପୂର୍ବ ପବନରେ ଆସିଥିବା ପଙ୍ଗପାଳର ମହାମାରୀକୁ ଆଣିଲେ।

> "ଜାତିମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଏବଂ କଳିସିଆର ଇତିହାସରେ ଏମିତି କେତେକ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ମୋଡ଼-ପରିବର୍ତ୍ତନର ସମୟ ଅଟନ୍ତି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିଚାଳନାରେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ବିଭିନ୍ନ ସଙ୍କଟକାଳଗୁଡ଼ିକ ଆସେ, ସେହି ସମୟ ପାଇଁ ଥିବା ଆଲୋକ ଦିଆଯାଏ।" Bible Echo, August 26, 1895.

ପରବର୍ତ୍ତୀ ମହାମାରୀ ତୁମେ କେଉଁ ଶ୍ରେଣୀରେ ଥିଲା, ତାହା ଅନୁସାରେ ଅନ୍ଧକାର କିମ୍ବା ଆଲୋକ ଉପୃନ୍ନ କଲା। 9/11 "ଜାତିମାନଙ୍କର ଏବଂ କଳିସିୟାର ଇତିହାସରେ ଏକ ମୋଡ଼-ବିନ୍ଦୁ" ଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଫେରି ଆସି ପୁରାତନ ପଥମାନରେ ଚାଲିବାକୁ ଡାକାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ଏବଂ ତୂରୀର ଶବ୍ଦକୁ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ଏଲିୟାହ ପରେ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଆଲୋକ ମଧରେ ଏକ ପୃଥକ୍କରଣ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା, ଏବଂ ମୋଶୀ ପଚାରିଲେ, "କେତେ ଦିନ?" ସେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଆହୁରି କହୁଛନ୍ତି:

> "ଜାତିମାନଙ୍କର ଏବଂ କଳିସିଆର ଇତିହାସରେ ଏମିତି କିଛି ସମୟାବଧି ରହିଥାଏ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ମୋଡ଼ ଫେରାଇବାର ସଙ୍କେତବିନ୍ଦୁ ଅଟେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରଭୁତ୍ୱମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ, ଯେବେ ଏହି ବିଭିନ୍ନ ସଙ୍କଟକାଳ ଆସେ, ସେ ସମୟ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଏ। ଯଦି ତାହା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ହୁଏ; ଯଦି ତାହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଅବନତି ଓ ଧ୍ୱଂସ ଅନୁସରେ।" Bible Echo, August 26, 1895.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ "କେତେ ଦିନ" ବିଷୟକ ଆଲୋଚନାକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> "୧୮୪୨ ମସିହାର ମେ ମାସରେ, ମାସାଚୁସେଟସ୍ ର ବୋଷ୍ଟ ନ୍ ରେ ଏକ ସାଧାରଣ ସମ୍ମ ିଳନୀ ଆହ ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହି ସଭାର ଆରମ୍ଭ ରେ, ହାଭରହିଲ୍ ର ଭ୍ର ାତା ଚାର୍ଲସ୍ ଫିଂଚ୍ ଏବଂ ଆପୋଲୋସ୍ ହେଲ୍ , ଡାନିଏଲ୍ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ଚିତ୍ର ାଙ୍କ ିତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମାନଙ୍କ ୁ, ଯାହାକି ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀସମ ୍ବନ୍ଧ ୀୟ ସଂଖ୍ୟ ାସହିତ ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଅଙ୍କ ନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ର ପୂର୍ତ୍ତ ିକୁ ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲା, ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କଲେ। ସମ୍ମ ିଳନୀ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ଚାର୍ଟରୁ ବ୍ୟ ାଖ୍ୟ ା କରୁଥିବାବେଳେ ଭ୍ର ାତା ଫିଂଚ୍ କହିଲେ, ଏହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମାନଙ୍କ ୁ ପରୀକ୍ଷ ା କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ଚିନ୍ତ ା କରିଥିଲେ, ଯଦି ଏଠାରେ ପ୍ର ଦର୍ଶିତ ପ୍ର କାରର କିଛି ତିଆରି କରିପାରନ୍ତେ , ତେବେ ବିଷୟଟି ସରଳ ହେବ ଏବଂ ଶ୍ରେ ାତାମଣ୍ଡ ଳୀ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାକୁ ଉପସ୍ଥ ାପନ କରିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସହଜ ହେବ। ଏଠାରେ ଆମ ପଥରେ ଅଧିକ ଆଲୋକ ଥିଲା। ଏହି ଭ୍ର ାତାମାନେ ସେହି କାମ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ପ୍ର ଭୁ ୨,୪୬୮ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ହବକ୍କୁକଙ୍କ ୁ ତାଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖାଇଥିଲେ, କହିଥିଲେ, 'ଦର୍ଶନଟି ଲେଖ, ଏବଂ ତାହାକୁ ପଟିକାମାନଙ୍କ ଉପରେ

ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଲେଖ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଯେଉଁଜଣ ତାହା ପଢ଼େ ସେ ଦୌଡ଼ି ପାରେ। କାରଣ ଦର୍ଶନଟି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ଅଛି।' ହବକ୍‌କୁକ ୨:୨।"

"ଏହି ବିଷୟରେ କିଛି ଆଲୋଚନା ପରେ, ଏହା ସଦୃଶ ତିନି ଶତ ପ୍ରତି ଲିଥୋଗ୍ରାଫ କରାଇବା ପାଇଁ ସର୍ବସମ୍ମତିକ୍ରମେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଲା, ଯାହା ଶୀଘ୍ରହି ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା। ସେଗୁଡ଼ିକୁ '୪୩ର ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକ' ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା। ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମିଳନୀ ଥିଲା।" The Autobiography of Joseph Bates, 263.

"ମୁଁ ଦେଖିଛି ଯେ 1843 ର ଚାର୍ଟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ; ସେଥିରେ ଥିବା ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ସେ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ସେହିପରି ଥିଲା; ଏବଂ କିଛି ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଭୁଲ ଉପରେ ତାଙ୍କର ହାତ ରହି ତାହାକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଥିଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ହାତ ହଟାଯାଇନଥିଲା, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ମଧ ତାହାକୁ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ।" Early Writings, 74.

"'ମୂଳ ବିଶ୍ୱାସ' ଉପରେ ଦୃଢ଼ ରହିଥିବା ସମୟରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉପଦେଶକମାନଙ୍କ ଏବଂ ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କର ଏକତ୍ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ସେହି ଚାର୍ଟର ପ୍ରକାଶନ ହବକ୍‌କୂକ 2:2, 3 ର ପୂରଣ ଥିଲା। ଯଦି ସେହି ଚାର୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ବିଷୟ ଥିଲା (ଏବଂ ଯେମାନେ ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ସେମାନେ ମୂଳ ବିଶ୍ୱାସକୁ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି), ତେବେ ତାହାରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, 2300 ଦିନର ଗଣନାର ଆରମ୍ଭବର୍ଷ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 457 ଥିଲା। 1843 କୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରକାଶିତ ସମୟ ଭାବେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯେଣୁ 'ଦର୍ଶନ' 'ବିଳମ୍ବ' କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ହେବ, ଯେଉଁଥିରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ ଦ୍ୱାରା ଜାଗ୍ରତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦଳ ସମୟର ଏହି ମହାବିଷୟରେ ତନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ନିଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲା।" Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume I, Number 2, James White.